

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

nr. 1604
Data 22.05.2006

Biroul permanent al Senatului
Bp 219 27.01.2006

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
L. 517, 6.06.2006

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă intitulată Lege pentru modificarea Ordonanței de Guvern nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor*, inițiată de 10 parlamentari aparținând Grupurilor parlamentare al PRM (Bp. 219/2006).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare *modificarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare*.

Principalele reglementări propuse sunt:

- abrogarea art. 2 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 potrivit căruia „*Consiliul General al Municipiului București poate stabili și alte domenii de activitate din competența consiliilor locale ale sectoarelor, în care acestea pot stabili și sancționa contravenții*”.
- modificarea alin. (4) al art. 5, potrivit căruia „*prin legi speciale se pot stabili și alte sancțiuni principale sau complementare*”, în sensul introducerii în text a sintagmei „*ordonanțe ale Guvernului*”.
- modificarea art. 15 alin.(3) potrivit căruia „*ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului de Interne constată contravenții privind: apărarea*

ordinii publice; circulația pe drumurile publice; regulile generale de comerț; vânzarea, circulația și transportul produselor alimentare și nealimentare, țigărilor și băuturilor alcoolice; alte domenii de activitate stabilite prin lege sau prin hotărâre a Guvernului". Se dorește înlocuirea sintagmei „*hotărâre a Guvernului*" cu „*ordonanță*".

- modificarea art. 16 alin. (1) în sensul reglementării posibilității achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de lege, eliminându-se precizarea din text care permite aceasta numai dacă actul normativ de stabilire a contravențiilor „*prevede o asemenea posibilitate*".

- stabilirea competenței de judecată a plângerilor de către tribunalele administrativ – fiscale, iar până la înființarea acestora, de către secțiile de contencios administrativ și fiscal de la nivelul tribunalelor județene sau al municipiului București - modificarea art. 32 alin. (2).

II. Observații și propuneri

1. Considerăm că abrogarea art. 2 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 - pe motiv că textul legal ar permite Consiliului General al Municipiului București să adauge la lege prin *hotărâre*, stabilind „*și alte domenii de activitate din competența consiliilor locale ale sectoarelor, în care acestea pot stabili și sancționa contravenții*" - nu poate fi acceptată.

Exprimarea acordului cu privire la promovarea acestei propuneri a inițiatorilor ar echivala cu acceptarea soluției potrivit căreia *domeniile de activitate* în care consiliile locale ale sectoarelor municipiului București pot stabili și sancționa contravenții *ar urma să fie limitate la cele prevăzute de alin. (3) al art. 2 din actul normativ de referință*.

În context, apreciem că actuala formă a alin. (4) al art. 2 din ordonanță se constituie într-un text de natură a asigura completarea *dispozițiilor derogatorii de la alin. (2)*, astfel încât diferențele existente în această materie între consiliile locale ale sectoarelor municipiului București și celelalte consilii locale să poată fi înlăturate, *în măsura în care se impune materializarea unui asemenea demers*, de către Consiliul General al Municipiului București.

De asemenea, considerăm că actuala formă a alin. (4) al art. 2 nu contravine dispozițiilor alin. (5) al art. 1 din Constituția României, republicată, întrucât măsura nu este de natură a permite Consiliului General al Municipiului București să nu respecte, în procesul desemnării

și a altor domenii de activitate din competența consiliilor locale ale sectoarelor în care acestea pot stabili și sancționa contravenții, *limitele* în care consiliilor în discuție le sunt stabilite, prin lege, atribuții.

2. În acest context, nu suntem de acord nici cu intenția de modificare a **art. 15 alin. (3)** în sensul înlocuirii sintagmei „*hotărâre a Guvernului*” cu „*ordonanță*”. Cu atât mai mult cu cât, majoritatea contravențiilor sunt stabilite și sancționate prin hotărâri ale Guvernului.

Având în vedere *dinamica formelor de manifestare a fenomenelor deviante*, evidențiem că acceptarea unei asemenea soluții legislative ar genera dificultăți cu privire la asigurarea premiselor necesare în vederea îndeplinirii în condiții optime a atribuțiilor ce revin Ministerului Administrației și Internelor.

3. În ceea ce privește modificarea **alin. (4) al art. 5** din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, potrivit căreia „*prin legi speciale sau prin ordonanțe ale Guvernului se pot stabili și alte sancțiuni principale sau complementare*”, apreciem că introducerea sintagmei **ordonanțe ale Guvernului** nu este necesară întrucât termenul de *lege* este folosit în sens larg (*lato sensu*), cuprinzând și *ordonanțele Guvernului* (acte normative cu putere de lege în domenii care nu fac obiectul legilor organice). În logica propunerii legislative, pentru a fi consecvenți, ar trebui adăugate la enumerarea propusă și *ordonanțele de urgență ale Guvernului*, care, spre deosebire de *ordonanțele simple*, pot fi adoptate și în domenii care fac obiectul legilor organice. Dar o asemenea enumerare exhaustivă nu ar duce decât la încărcarea inutilă a textului.

Aceeași observație este valabilă și față de intenția de modificare a **art. 9 alin. (1)**.

4. Nu sunt oportune nici modificările **art. 16 alin. (1)** și **art. 28 alin. (1)**, în sensul reglementării posibilității achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de lege, eliminându-se precizarea din text care permite aceasta numai dacă actul normativ de stabilire a contravențiilor „*prevede o asemenea posibilitate*”.

Reglementarea actuală asigură posibilitatea recunoașterii dreptului contravenientului de a achita în termen de 48 de ore, jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ de stabilire a contravențiilor, *în funcție de pericolul social al faptei, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit sau de urmarea produsă*.

Așadar, posibilitatea, respectiv imposibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ de stabilire a contravențiilor este *raportată la faptă și nu la contravenient, tuturor contravenienților care comit aceeași faptă fiindu-le recunoscut acest drept.*

5. Modificarea art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, în sensul stabilirii competenței de judecată a plângerilor de către tribunalele administrativ – fiscale, iar până la înființarea acestora, de către secțiile de contencios administrativ și fiscal de la nivelul tribunalelor județene sau al municipiului București, nu poate fi acceptată pentru următoarele motive: legiuitorul a considerat că este mai potrivit ca judecătoriile să soluționeze cauzele menționate în primă instanță, având în vedere că, în general, *contravențiile reprezintă un grad scăzut de pericol social*. De pildă, în materie penală, tribunalul este competent să judece, în primă instanță, anumite infracțiuni care au un grad ridicat de pericol social, judecătoriei revenindu-i competența să judece infracțiuni care au un grad scăzut de pericol social.

Nu se impune aglomerarea instanțelor superioare cu soluționarea unor cauze care nu implică un grad mare de dificultate.

Totodată, față de numărul mare de cauze contravenționale, stabilirea competenței de judecată la judecătorie vine în sprijinul cetățenilor, care nu mai sunt obligați să se deplaseze în municipiile reședință de județ pentru a formula plângeri împotriva proceselor verbale de constatare și sancționare a contravenției.

Pe cale de consecință, nu vor fi acceptate nici modificările **art. 33 alin. (1) și (2).**

6. În legătură cu modificarea primei teze a alin. (3) al art. 32, în sensul că „plângerea suspendă de drept executarea și fără nici o altă formalitate”, opinăm că textul în actuala formă - „plângerea suspendă executarea” - reglementează exact ceea ce propun inițiatorii. Prevederea cuprinsă în text este imperativă, astfel încât nu se mai impune adăugarea sintagmei „de drept” și, cu atât mai puțin, completarea că „suspendarea se face fără a fi necesară o altă formalitate”.

7. Se propune modificarea art. 34 alin. (2) după cum urmează: „Hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la secția contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel.”

În primul rând, nu susținem modificarea competenței de judecată în primă instanță. În al doilea rând, se omit din propunerea legislativă anumite aspecte legate de soluționarea recursului cum ar fi: „*motivarea recursului nu este obligatorie. Motivele recursului pot fi susținute și oral în fața instanței. Recursul suspendă executarea hotărârii*”.

8. În titlul propunerii legislative sintagma „*ordonanță de Guvern*” trebuia să lase locul formulei corecte „*ordonanța Guvernului*”. Titlatura *Ministerul de Interne* (**art. I pct. 4** din propunere) trebuia înlocuită cu noua denumire: *Ministerul Administrației și Internelor*.

Dintr-o eroare de redactare, în loc de modificarea **art. 16 alin. (1)** care era în intenția inițiatorilor, în text apare modificarea **art. 15 alin. (3)**, care mai fusese operată de inițiatori cu un paragraf înainte.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele prezentate, **Guvernul nu susține adoptarea propunerii legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU-TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**
Președintele Senatului